

Kupuje li se budućnost novcem?

[...] Isus je stoga svojim učenicima htio skrenuti pozornost na vrijednost pobožnosti i pobožnog čina te skromne udovice. Kao da je htio reći da takve svete, skromne i tihe osobe jamče budućnost narodu, ma koliko mnogi pomišljali da budućnost jednog naroda ovisi o onim bogatima i imućnima. Dok u jednom narodu bude onih koji će Boga slušati i služiti mu, koji će svoja sredstva ulagati Bogom motivirani, tada će se ostvarivati i preduvjeti za bolju sadašnjost i budućnost. Jer budućnost narodu ne mogu osigurati oni kojima je Bog višak i koji onda za Boga i bogoštovlje izdvajaju od svoga suviška, već samo oni kojima je Bog život, te oni od njega primaju i za njega daju život.

Povijest nam je glede toga velika, ali i neumoljiva učiteljica života. Ona i danas pokazuje onima koji žele slušati i razumjeti, koliko su Isusovi uvidi i procjene bili ispravni. Možemo kao rukom dotaknuti kako je Isus vrlo dobro znao što je život i kako je dobro procjenjivao ljude i njihovo ponašanje. Zato je njegova poruka i danas namna od životne važnosti. Očito se i danas, kao i u njegovo doba, ljudi prevare u vlastitim procjenama. I doista, kada dodemo u situaciju da vjerujemo kako pojedinac, obitelj i narod žive od novca i novcem si osiguravaju budućnost, to je početak kraha, a najčešće i kraja, u koliko se spomenuti ne obrate i ne dođu k sebi. Sve to možemo iščitati u sadašnjem trenutku svoga naroda kada uočavamo da je kod mnogih jedini kriterij kojim se vode onaj gospodarski, novčani. Već sada beremo gorke plodove takvog pristupa i vidu nesloge i sporova, iskorištavanja i nepoštenja, udaljanja od stvarnosti i života, bijega iz doma i domovine. Kao da nam ponestaje snage i pojedinaca koji se neće dati kupiti tim kriterijima, novcem i interesom, već će uočavati vrijednost i dragocjenost udovice žrtve. Kao da nedostaje onih svetih tihih duša koje s Bogom grade svoju sadašnjost i budućnost, na što nas potiče Isus kad ističe primjer ove skromne udovice. Stoga nam se svima zamisliti nad njezinim primjerom i Isusovim poučnim riječima, te nam je skupiti snagu za život po Bogu, ako želimo bolju, i zemaljsku i nebesku, sadašnjost i budućnost sebi i svome narodu.

<https://www.vjeraidjele.com/kupuje-li-se-buducnost-novcem-razmisljanje-u-32-nedjelju-kroz-godinu/>

Hvali, dušo moja, Gospodina!

On ostaje vjeran dovijeka,
potlačenima vraća pravicu,
a gladnima kruha daje.

Gospodin oslobađa sužnje,
Gospodin slijepcima oči otvara.
Gospodin uspravlja prignute,
Gospodin ljubi pravedne.

Gospodin štiti pridošlice,
sirote i udovice podupire,
a grešnicima mrsi putove.
Gospodin će kraljevati dovijeka,
tvoj Bog, Sione, od koljena do koljena.

Opjevni psalam: Ps 146, 6c-10

POTICAJ NA RAZMIŠLJANJE

Posveta Lateranske bazilike – majke i glave svih crkava

Katolička Crkva slavi **9. studenoga** blagdan posvete Lateranske bazilike. Lateranska bazilika ima svoj značaj po tome što je stolna crkva rimskih biskupa.

Upravo jer je crkva Petrovih nasljednika, od davnine je dobila naziv caput et mater omnium ecclesiarum – glava i majka svih crkava, te je stoga dan posvete ove bazilike značajni blagdan jedinstva s Rimskom Crkvom koja predsjeda u ljubavi nad svim Crkvama. Zato se danas ne slavi samo izgradnja i posveta Lateranske bazilike kao kamenog i lijepo urešenog zdanja, nego se prije svega slavi vjera svih onih koji pogled svoga duha okreću prema Crkvi koja je po Petru primila ključeve kraljevstva nebeskog i dobila jamstvo da je vrata paklena neće nadvladati. Ako je sveti Augustin prigodom posvete jedne bazilike potakao svoje vjernike da oni sami budu zdanje Božje kojemu vjera daje oblik, nada čvrstoću, a ljubav kompaktnost, koliko to više vrijedi u slučaju posvete ove crkve koja je simbol i sredstvo međusobnog jedinstva svih vjernika koji pripadaju samo jednoj svetoj katoličkoj i apostolskoj Crkvi.

[...] Blagdan posvete Lateranske bazilike poticaj je stoga svakom vjerniku da učvrsti svoju vjeru u Krista Gospodina o kojem autentično i cjelovito svjedočanstvo daje Katolička Crkva predvođena Petrovim nasljednicima koji su jamstvo da je vrata paklena neće nadvladati. Ali Crkva je jaka ne samo po papama i biskupima, nego je jaka po vjeri svakog vjernika koji izabire Krista za svoj temelj, te raste i izgrađuje se slijedeći njegov božanski plan i nacrt. I na to će neizostavno sveti Augustin potaknuti svoje vjernike: „Dajte stoga, braćo, ako ste suuskrsli s Kristom, tražite ono što je gore, gdje Krist zdesna Bogu. Za onim gore težite, ne za zemaljskim. Uistinu Krist, naš temelj, namjerava nas izgraditi odozgo. [...]

<https://www.bitno.net/vjera/svetac-dana/latranska-bazilika-majka-i-glava-svih-crkva-posveta-lateranske-bazilike/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20

Zagreb

Godina 12 • broj 512 • 2021. godina

TRIDESET I DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

7. studenoga 2021.

Ova je sirota udovica
ubacila više od svih.

<https://zagrebicka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapecanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mk 12, 38-44

U ono vrijeme: Govoraše Isus mnoštvu u pouci svojoj:

»Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštrija osuda!«

Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. Tada dozove svoje učenike i reče im: »Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak.«

11. studenoga Crkva liturgijski časti svetog Martina Tourskog, prvog sveca koji nije bio mučenik, a koji se odlikovao izrazitom osjetljivošću prema siromasima i velikom poštivošću u evangelizaciji, dok posebno treba naglasiti njegovu poniznost u prihvaćanju onoga što mu je Bog namijenio u životu, iako to po svojoj volji nije želio.

[...] Za njega stoji da je "vojnik na silu, biskup po dužnosti, monah po izboru", ali bez obzira što mu je Bog odredio takav životni put koji nije sam izabrao, ljubav prema Bogu i prema bližnjemu svjedočio je vjernosti Božjoj volji.

[...] U vrijeme srednjeg vijeka njegov je kult bitno raširen, a tada su se proširile i razne legende, od kojih je najpoznatija ona spomenuta kako je pola svoga plašta dao prosjaku. Također od tada nastaju i mnogi narodni običaji vezani uz tog sveca, od kojih su se neki zadržali do danas, kao krštenje mošta, Martinje ili pečenje martinjske guske, dok se u nekim našim krajevima i cijeli mjesec studeni po njemu naziva "Martinšćak".

<https://rzu-sv-martin-podravski-podgajci.hr/sveti-martin-tourski/>

Male stvari mogu biti dragocjene

Jesmo li u stanju promijeniti nešto nabolje u ovome svijetu? Ili je to tako, kako mnogi resignirajući misle: pojedini ne može ništa učiniti; ima puno nepravde, nemira, svađe i patnje – što ja tu mogu učiniti?

Današnje čitanje iz Prve knjige o Kraljevima, a također i evangelje pokazuju nam, da o svakom pojedinom ovisi, da Božja ljubav u ovome svijetu po mogućnosti bude djelotvorna kod mnogih ljudi.

Najprije se susrećemo s udovicom iz Sarefte, koja na temelju dugotrajne suše jedva ima što za jesti zajedno sa svojim sinom, i već se sprema na smrt. Prorok Ilija dolazi k njoj i moli je da mu umijesi kolačić, prije nego ona nešto pripremi za sebe i za svoga sina. Jedno malo neznatno djelo ljubavi – a ipak: kakvu veliku posljedicu ima! Bog za tu njezinu velikodušnost čini čudo: "U čupu neće brašna nestati ni vrč se s uljem neće isprazniti sve dokle Gospodin ne pusti da kiša padne na zemlju." Taj nam primjer pokazuje: ništa nije uzalud, što je učinjeno iz ljubavi. To može donijeti plod na način, koji mi ne možemo predočiti. Mi se trebamo i smijemo potpuno povjeriti Božjoj providnosti.

U evanđelju je isto tako govor o jednoj udovici. Isus naime promatra kako mnogi bogataši bacaju svoj novac u hramsku riznicu. Također dolazi i jedna siromašna udovica i baca dva mala novčića. Isus reče svojim učenicima: "Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu." Bogataši u usporedbi sa svojim bogatstvom nisu puno dali; žena je dala sve što je posjedovala. Sav svoj žitak. I ovdje vrijedi: pred Bogom je zapažena žrtva žene, iako se čini da je to prema njoj mala žrtva. Ta je žrtva bila prinesena iz srca koje vjeruje i ljubi i donosi plod u kraljevstvu Božjem.

Nismo li i mi puno puta u napasti, da prosuđu-

jemo samo prema vanjskom izgledu? Tako na nas ostavljaju dojam mnoge osobe i mnoga velika djela. A ipak: možda je nešto drugo što se događa u skrivenosti, puno značajnije, i bit će očitovano u svojoj pravoj veličini tek u kraljevstvu Božjem!

Zar nije tako bilo s Isusovom pomirujućom patnjom i njegovom smrću na križu? Suvremenicima se činilo kao sablazan i ludost, da je Bog htio otkupiti svijet na ovaj način. Kako drugo čitanje iz poslanice Hebrejima izvodi, Isus Krist uđe u samo nebo: da se sada pojavi pred licem Božjim za nas. I dalje: jednom se prinese, da grijehe mnogih ponese, a drugi će se put – bez obzira na grijeh – ukazati onima koji ga iščekuju sebi na spasenje."

Putovi Božji nisu naši putovi; njegova mudrost je uzvišena iznad naših misli. Tako je u ovoj Kristovoj žrtvi na križu sve uključeno, što se tiče grijeha ljudi; on se za sve prinio na križu i nas na taj način otkupio. Stoga također sv. misa nije nikakvo ponavljanje žrtve na križu, nego nekrvno predočenje u sakramentu. Djelotvornost Kristove žrtve bit će posvećena nama, tako da mnogi imaju udjela

Na kraju vremena Gospodin će se pojaviti vidljiv, ali "ne radi grijeha", "nego da spasi one koji ga iščekuju."

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/32-nedjelja-kroz-godinu-2/>

6. studenog 2015. posvećena je prva crkva bl. Miroslava Bulešića. Vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac je predvodio svečano misno slavlje tijekom kojeg je posvetio crkvu i oltar te u njega položio relikviju bl. Miroslava Bulešića. Ujedno od toga dana Policijska kapelanija za policijsku upravu istarsku nosi ime tog blaženika.

<https://audato.hr/Novosti/Hrvatska/Pula-Posveta-crkve-bl-Miroslava-Bulesica.aspx>